

英 暹

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ป. ค. นั้ดจักรยาน ที่นำไ้ฟ้ฟ้งกคเข้า ราคาไม่แพง

คนรักของไม้แก้ว

นายโต ร่มอินทร์ อดีตนายกรัฐมนตรี

นาย วัชรินทร์ พระยา สารวงเมือง (ปชช
ครบุรี) นาย ทศพร นกธรากร ด้กัถ
กรม ทหาร มด ราม ที่ ๒ ซึ่ง เปน ผู้ที่ ย้าย
จาก ประจำการ ไป รับราชการ กระทรวง อื่น
อายุ ๕๐ ปี ถึง อิมการรวม วันที่ ๓๓ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๖๔

4 b 5E 2-2

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

જાન્યવારી ૧૯૭૧

นายโต ชื่นชื่น ผู้จัดการใน กรุงเทพมหานคร

เป็น เอ เย็น
 ทุติยสังกั ได้ทกๆ ประเทศ

အိတ်

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยปริยายแห่งราชการ

ขอคำ : รด แห่งความรื่นเริงของท่าน

หีบเพลงมือ :- เกษม ธนิกย์ หีบ อย่าง เก้าอี้ ที่ทำจากหวายไป
นั้น มันก็ใช้มันทำเข้ามามีแล้ว นี่ - ธรรมดาๆ อย่าง เด็ก
ราคาหัวห้องละ ๘๐ บาทถ้วน อย่างกลาง หัวห้องละ ๘๐ บาท
ถ้วน อย่างใหญ่ หัวห้องละ ๘๐ บาทถ้วน รูปทรงกลมๆ
กลม สมัย เบน ที่นิยม ของมหาสมุททุกๆ ท่าน จำพวก ใน การ
วิ่งเร็ว หรือ ใน ที่ประชุม เล่นในสระต่างๆ ท่าน ควร จะซื้อ
เกษม ธนิกย์ ได้เสมอ คุณความดีละ การว่า หีบ เพลง มือ
ของเกษม ธนิกย์ ท่าน ก็ยอม ทราบ อยู่ แล้ว ว่าดี กว่า หีบ
เพลงธนิกย์ อย่างอื่น ๆ ทั้งหมด เพราะ มันรวม เป็นทำงไปหมด
เล่นเป็นวงได้ ทำนอง ทำนอง ข้อใดก็ได้ (เรื่องกลับ)

บริษัท ยาวารajah จำกัด กรุงเทพฯ	 ยาฐด Best Pocket Wame Rash No. 82.83 YAWARAJ ROAD BANGKOK	ยี่ห้อ ยาวารajah จำกัด
--	---	-------------------------------

ยา ชุบ ของ ห้าง ที่ ๒ โด เป็น ยา ดำหรับ อยู่ โฟ อย่าง ๖ เศษ ดำหรับ ๓ ครั้ง ครั้งละ ๒ ครั้ง
กัน ปวดท้อง อย่าง ร้ายแรง หรือ ทนาว ถ้า คัดลอก บุตร ให้ เอา ยาน จุก ๑ ชุบ ใส่ ถอดลง ไว้ ข้าง
หน้า ๒ หรือ ๓ ถัดลง ข้าง หลัง ๒ หรือ ๓ ถัดลง ถ้า ปวดท้อง ใช้ ถัดลง เดียว ต้อง ห่อ ผ่า กัด
ท้อง ไว้ เมื่อ ทนค ชุบ ก็ เปลี่ยน ชุบ เสมอไป หาย เร็ว และมี คุณ อย่าง ยิ่ง มี ๑ อย่าง ๆ ที่ ๑
โหด ละ ๒ บาท อย่าง ที่ ๒ โหด ละ ๑ บาท ๒๕ ตำลึง อย่าง ที่ ๓ โหด ละ ๑ บาท ๓๐ ตำลึง ก็ คือ โหด
๑ มี ๑ คับ ๆ ๑ มี ชุบ ๑๐ คัดลอก ถัดลง ดำหรับ ใส่ ชุบ มี ๑ อย่าง ๆ ที่ ๑ ของ แดง ทั้ง ตัว ราคา ถัดลง
๑ บาท ๒๕ ตำลึง อย่าง ที่ ๒ คง ดังกระ ดี ผา ของ แดง ราคา ถัดลง ละ ๑ บาท เมื่อ ท่าน จะ คัดลอก
การ รม มา จำหน่าย ท่าน จะได้ รม ดังนี้ อย่าง งาม ๆ ท่าน ที่ อยู่ ต่าง จังหวัด ท่าน จะ ให้ ข้าพเจ้า
จัด มา ให้ ท่าน ก็ได้ ท่าน ต้อง บอก นอก และ ที่ อยู่ ของ ท่าน ให้ ชัด เจน ค่า ดัง ท่าน ต้อง เสีย

ຍຸດທະຍາ

๒๒๒

LIBRARY

วิเศษ
ได้
ของ
วิเศษ
วิเศษ

วิเศษ
วิเศษ
วิเศษ
วิเศษ

សម្បត្តិធម្មបទ ទី២៣

น่าย เรียง ต่อม ลำดับ ตัว เดิม

โรงหนังพัฒนาการ

คำพิพากษาศาลฎีกา

ค. น. ๑๖๖ ค. น. ๑๖๖
ค. น. ๑๖๖ ค. น. ๑๖๖

- ๑ ข้าพเจ้า ที่ที่ ๙๔๕ ๑ วัน
๒ ข้าฯ ๑ ม้วน
๓ ลูกเขย พระราชา (แคว้นไท) ๒ ม้วน
๔ ทรงไป ๕ ม้วน
- (ยูนิเวอร์—แพรง โนโย)
๕. ทระแกต้อทหาร ๓ เกดธ กณ ๗ ๘ ม้วน
๖ ทำลาย ความทุกข์ รชน ๑๑-๑๒ ๘ ม้วน
- มาย วัน ซากิฉัย ฉาย หนังสือ ไบร แกรมัน
- เฉพาะ คิน วันเดว จาก หนังสือ ทระแกต้อทหาร ๓ เกดธ เล่ม ๑ คือ
- " .. มีคน ตี "

โรจนังฮ้องกง

คำทูล ๒๕ สดางค์

คณวน เถียร ท ๒๒ ถึงองการ ท ๓๐

- ๑ ทอด แผ่นทาโก ๑ ม้วน
๒ ทำลาย ความทุกข์ ทอน ๑๑, ๑๒ ๔ ม้วน
๓ ถูกระเบยพระ วรธา (แผ่นทาโก) ๒ ม้วน
๔ ทรงไป ๕ ม้วน
(ยูนีเวิร์ แฟรงก์เมโย)
๕ ทอด ส่นมัย ๑ ม้วน
๖ ทนถัดหัวทหา ๓ ถอด ๓๗ ๔ ม้วน
มาย วันอพิคัย ฉาย หนังสือตามไปปรกรรมนั
เฉพาะ คิน วัน เดอร์ จาก หนังสือ ทนถัดหัวทหา ๓ ถอดเล่ม ๗

โรงเรียนพัฒนารมณ

ดู คำ ๑๐ ผิดทาง

คนจนเดาว่า ๒๒ ถึงฮาท.คยท ๒๒

- ๑ ชาวปา เต๊ะ ที่ ๘๓๗ ๑ ม้วน
- ๒ ที่ เต ๓ ม้วน
- ๓ เต็บ ตั้ง ก๊ ทอน ๑-๒ ๑๒ ม้วน
- บาย วันอาทิตย์ บาย หนังสือ ตาม ไปร แกมนี้

โรงพยาบาล

កាំ ៣ ឆ្នាំ ២០១៥ ព្រឹត្តិបត្រ

คณานุกรม ๒๖ กองอาทศย ๒๗

๑. ทดลก ักโท	๒ ม้วน
๒. ทดลกชย ที่ ๕๒	๒ ม้วน
๓. ทดลก เชนจู้	๒ ม้วน
๔. ฎิฎ	๑ ม้วน
๕. ตำราไธ พิน กธน ๑๑-๑๒	๔ ม้วน
๖. ทดลก สดาร์	๑ ม้วน
๗. กาโรติน (ปาหะ)	๕ ม้วน
- นำย วนธาทิย ภาย ทนัง ตาม ไปร เกรมณ

โรงพยาบาลจังหวัดปทุมธานี

คินวน ศุกร ท ๒๐ ถึงอาทิตย์ ๒๔

๑. วิชา	๑ ม้วน
๒. เชเวเนไฮม ๑๓๓-๑๕	๒ ม้วน
๓. ศาตราบอยที่ ๕๐	๒ ม้วน
๔. วิชา	๑ ม้วน
๕. ศกตเรนารูรี	๒ ม้วน
๖. ตำรา ไสยพิศ กอน ๗-๑๐	๔ ม้วน
๗. ข่าง	๑ ม้วน
- ย้ายวันอาทิตย์ ตามหนังสือไปรษณีย์

คำขวัญ ๑๕ สิงหาคม	โรงเรียน	คำขวัญ ๑๕ สิงหาคม	โรงเรียน	คำขวัญ ๑๕ สิงหาคม	โรงเรียน	คำขวัญ ๑๕ สิงหาคม	โรงเรียน
กินวันเสาร์ที่ ๒๑	ถึงจันทร์ที่ ๒๑	กินวันศุกร์ที่ ๒๐	ถึงอาทิตย์ที่ ๒๑	กินวันเสาร์ที่ ๒๑	ถึงอาทิตย์ที่ ๒๑	กินวันเสาร์ที่ ๒๑	ถึงจันทร์ที่ ๒๑
๑. ขวัญใจเด็กที่ ๑๕๓	๑ ม้วน	๑. ขวัญใจเด็กที่ ๑๕๓	๑ ม้วน	๑. ขวัญใจเด็กที่ ๑๕๓	๑ ม้วน	๑. ขวัญใจเด็กที่ ๑๕๓	๑ ม้วน
๒. โลกแห่งความรัก	๕ ม้วน	๒. มนุษย์และสัตว์	๑ ม้วน	๒. มนุษย์และสัตว์	๑ ม้วน	๒. มนุษย์และสัตว์	๑ ม้วน
(ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดขบขัน)							
๓. ทำลายความทุกข์	๑๐๐ ๔ ม้วน	๓. ทำลายความทุกข์	๑๐๐ ๔ ม้วน	๓. ทำลายความทุกข์	๑๐๐ ๔ ม้วน	๓. ทำลายความทุกข์	๑๐๐ ๔ ม้วน
๔. มวยป่า	๕ ม้วน	๔. มวยป่า	๕ ม้วน	๔. มวยป่า	๕ ม้วน	๔. มวยป่า	๕ ม้วน
(ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดขบขัน)							
๕. วิถี	๑ ม้วน	๕. วิถี	๑ ม้วน	๕. วิถี	๑ ม้วน	๕. วิถี	๑ ม้วน
ป้ายวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม		ป้ายวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม		ป้ายวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม		ป้ายวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม	

ทนายความ: ตามที่บอก เป็นนิยายที่สนุกดี เรื่องนี้มีความกล้าหาญและการรณรงค์เรื่องด้วยตัวจริง การวิ่งทวงสิทธิ์ของคนไทย ถือว่ามีความสำคัญกับเรื่องเงินที่มี
แต่หลายข้อในเวลานี้ เรื่องการนำรายได้ต่างๆเข้ารัฐ และมีหนังสือเรื่องนั้นจากธนาคาร ท่านผู้ใดในคืนวันเสาร์นั้นด้วย ท่านที่มีหนังสือเรื่องนั้นอยู่แล้ว ควรนำไปให้ครบชุด (๓ เล่ม)
แต่ทุกวันนี้เราไม่มีจากหนังสือเรื่องนั้น เราอาจทำได้ด้วยเหมือนกัน

เรื่องอันเลว

นางสาวลิเลียน

"ท. ม. แปลเตรียมไว้"

(ตอนจบที่ ๑๑ วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม)

"ฉันรู้ดี สดเปเฟน" เปอร์รี่พูดพลางเอามือเกาะบนหลัง โทง "ฉันรู้ดีว่าคุณจะพูดอะไรกับภรรยาของคุณบ้าง เมื่อท่าน อยู่กับคุณแล้วไม่จำเป็นที่ต้องมีคนอื่น ฉันออกจากคุณลงไปได้ ตามเคย บอกฉันหน่อยเถิด ทำไมฉันจำเป็นต้องอยู่?"

สดเปเฟนโกรนเงยหน้าขึ้นดูเปอร์รี่แล้วมองลงไปที่รูปภาพ รูปคนสองคนและของของเครื่องใช้ที่ประดับไว้ แล้วโกรนค้อยๆ ระบายเข้าไปใกล้ชายที่พาเขาด้วยความกลัวและกิริยาอ่อนน้อม และ ค่อยๆเอามือของเขายึดแขนเปอร์รี่ไว้

"นายเปอร์รี่ ยกโทษให้ฉันไว้ที่ได้อยู่ในเวรวังจนแก่จน เกิด ผมเคยอยู่ท่านอยู่ในวังจนมาถึงบัดนี้ มีแต่เธอเปอร์รี่ เรื่องนี้จะไม่เป็นไปหรือ?"

"ท่านหมายความว่าฉันควรแต่งงานกับมิดเดิลตัน วัลลูนด์สวาล์ ของมิดเดิลตัน สดเปเฟน?" เปอร์รี่พูดพลางยิ้ม

"อา" ชายที่พูด คำของเธอดูน่ากลัวเปอร์รี่ด้วยความ ร้อนรนสลดใจ "อา หล่อนไม่ใช่หญิงสาวแล้ว มีแต่เธอเปอร์รี่ เนี้แหละ ไม่พอสำหรับทายาทของเวรวัง! ฉันใคร่ขอเธอ? หล่อน เป็นหญิงสาวที่ดีจริงๆ ท่านเอ็งยังไม่ได้อ่านหนังสือของหล่อนให้ พักด้วยซ้ำ มีแต่เธอเปอร์รี่"

เปอร์รี่หันศีรษะพลางขึ้น "ไม่ได้ สดเปเฟน ข้าไปเสียแล้ว ถ้าหากท่านแนะนำฉันเสีย ก่อนนี้สักหน่อย ฉันอาจทนมาแต่งงานกับหล่อนได้ แต่บัดนี้! สดเปเฟน ฉันรักหญิงสาวที่ดีในโลกนี้เสียแล้ว ฉันจะไม่ละ เจ้าหล่อนมาสู่เวรวัง!"

ชายแก่จึงคุกเข่าลงมาบังหน้าเปอร์รี่ แล้วหันไปครวญพึมพำ "ผมทราบดีว่าไม่เป็นที่พอใจ" เขามองที่ภาพนางสาวลิเลียน "น้อยคนนักที่สามารถคิดคำนึงของเรดเคอร์ให้กลับใจได้" แล้ว เขาก็ถอยออกมา "ท่านควรอยู่รับประทานอาหารเสียก่อน มีส เคอร์เรดเคอร์? จะจัดที่ห้องโถง ผมจะไปดูคุณครั้น"

"อย่าเลย สดเปเฟน รอไว้เถิด" ฉันคิดว่าเขาจะไปตามท่ง นา ทางที่ฉันเคยจำได้ ไปยังสถานที่ ท่านสั่งให้ฉันมาอยู่ที่นี่ ไปนะ? มาเถิด อย่ารอช้าไปเลย คุณเก่าของฉันเสีย ความ เป็นไปของฉันนะ ฉันคิดว่าท่านคิดพิจารณาแล้วว่าดีแล้ว" แล้วเขาหัวเราะ "ฉันไปเสียแล้วนะ ดาที่ละ" เขายิ้มเยาะแล้ว รีบเดินไปตามถนน

สดเปเฟนโกรน ยืนนิ่งอยู่ที่ประตูห้องโถงแล้วมองดูเปอร์รี่ ที่ กำลังเดินไปโดยค้อมแล้วหันกลับเข้ไปข้างในและถอยออกมาอีก ขณะที่เขาเดินกลับไปที่ถนนนั้น กิริยาอาการแสดงว่าสิ้นหวัง นัยน์ ตาเอ็งก็หันกลับมามองที่ภาพนางสาวลิเลียนแล้วมองดูภาพของ เขาและศีรษะขึ้น คุเหมือนอารมณ์ค่อยสงบลงแล้วเดินผ่านห้อง โถงไปยังห้องท่านเอ็ง

เปอร์รี่เดินไปตามถนนในปารกนั้นใจก็อกก็เฝ้าตลอด เขารู้ ดีเถียงจริงจังดังจะสมมติมากมายเสีย เขามองถึงสถานที่แล้วเดิน ทางมาในกรุงจนถึงบ้าน ขณะที่เขาเดินมาเขาได้เรไรทักใจไม่ร้น เริงเหมือนเช่นเคย ในยี่สิบห้าปีที่ผ่านมาเขาไม่ได้หัดนอนเป็น ปกติ เขาไปเรไรว่า เขาเดินทางพอเขาถึงประตูห้อง ซาร์ดีก็เบ็ค

เปอร์รี่พูดพลาง "กลับมาแล้ว เปอร์รี่! ผมดีใจจัง! เข้ามาเถิดรอรับ! คุณที่รับประทานหรือ? ผมก็คุณที่พินัยไป! คุณที่ก็เห็นอย อยาเห็นน้อยเลยนะ คุณที่ การไปมาออกจะค่อนข้างมาก ผมหวัง คงไม่มีอะไรผิดในไม่ช้าหรือ คุณที่?"

"ไม่มีนี่หรอก" เปอร์รี่พูดพลางเอามือเกาะบนหลัง "ท่านเอ็งเป็นปกติ ท่านต้องการพินัยด้วยหรือส่วนตัวของคุณที่รับ ไร? คุณที่นั่นแหละเราอย่าพูดถึงเลย นัยน์ตาเอ็งไรบอดที่มัน เสา?" แล้วหน้าของเปอร์รี่ก็ค่อยขึ้นขึ้น

"อ้อ" ซาร์ดีคอมเสียงดัง เขารู้เรื่องที่จะบอกเขาจะไม่ ไรว่าเขารับคืนว่าอะไร "ผม คนที่ส่งในวังราชวังอีกนางสาวลิเลียน ก็เลย เขานัดนัดเขามาเห็นคุณที่ที่รักเมื่อคืนที่แล้วมา เขาคง เคาถูก"

"ร่างเราเอะพอดที่ส่งในวัง" เปอร์รี่พูดพลางไม่ถือสา แต่คิดอยากฟังเรื่องอื่น "บอกที่เรื่อง"

"หล่อนหรือ?" ซาร์ดีพูด "ผมได้ ไปเมื่อเช้าวันไม่พม ใคร ผมคิดว่าหล่อนและเด็คดีใจก็คงยังไม่คืน แต่ประเดี๋ยว หล่อนก็ออกมา ดาจริง, ผมบอกหล่อนว่าท่านเอ็งเรียกให้คุณ ที่ไปหา รับประทานอาหารด้วยกับเจ้าหล่อนถึงเรื่องท่านเอ็ง แล้วผมส่งจดหมายให้หล่อน คุณที่คงคิดคิดว่าหล่อนรับจด หมายไปแล้วทำอย่างไร?"

"ทนายไม่ถูก" เปอร์รี่พูด "บางทีท่านจะรับ?" "ไม่ใช่ ยกรับ หล่อนรับจริงๆ ผมคิดว่าเขาจะไม่รับ คืออยู่สักหน่อยที่หล่อนไม่ยอมรับด้วย"

"เด็กใจเย็น!" เปอร์รี่หัวเราะแล้วตอบ "เด็ค"

"โอ!" เด็กหนุ่มถอนใจใหญ่ "เราคงพูดกันอยู่นาน— พูดถึงเรื่องคุณที่และท่านเอ็ง ผมเล่าให้ฟังเสียหน่อยหนึ่งแล้ว หล่อนก็ยังไม่เชื่อ ภายหลังผมคิดว่าควรจะต้องบอกดา ที่จริง ผมก็ยังไม่วายถามหล่อน หล่อนมาเบ็คประคองให้ผมออก ขณะที่ ผมเดินออกมาแล้วผมก็เลยไปบอกหล่อน เห็นหล่อนกำลังเขาค หมายสอกลงในถัง"

เปอร์รี่เห็นหน้าของเขามีความวิตกก็เลยออกมาด้วยนัยน์ตา "จะคิดอะไรใจหล่อน" เขาคิด "หล่อนคงไม่เป็นอย่างไร นอกจากข้อสงสัย นั่นแหละ, ฉันจะบอกหล่อนถึงนั้นแหละ"

บทที่ ๘

เมื่อเด็คดีใจได้ส่งให้ซาร์ดีมอริเอลไปแล้ว หล่อนยัง คงยืนคิดพิจารณาของเปอร์รี่อยู่ในห้องพารกนั้น ไม่นานเอง สี่ หน้าของหล่อนเริ่มขึ้นขึ้นเขา, ภายในใจเต็มไปด้วยความคร วิตก เป็นอาการที่เขาคิดว่าให้เขาฟังได้อย่างไร หล่อน พังพารกนางสาวลิเลียนแล้วยื่นให้แก่อ่อนนุ่มๆ เดินเข้ามา ในทันใดนั้น สี่หน้าเด็คดีใจก็ออกจะมืดมนแสดงว่ามีความวิตกพิจารณา

"เราไปตามดูเวรวัง ไปหาหมื่นไพล์ ท่านเอ็ง! เรื่องอะไร กันหนอ? หมายความว่าอะไรกัน ดีเถียง?"

เด็คดีใจตอบ

"ดิฉันได้มาจากหมาย เด็กหนุ่มมาหาให้ เขามองเรื่อง ไรไม่ได้นอกจากว่า เปอร์รี่เรดเคอร์ถูกเรียกไป—คนใช้หรือ ทนายความของท่านเอ็งเขียนส่งมา"

เด็คดีใจก็ยกมือขึ้นค้มค้มค้ม

"เมื่อออกจะประหลาดใจว่าท่านเอ็งเรียกเขาไปทำไม? รุระ เรื่องความตั้งใจของเขารั่ม? หรือ—หรือ—เรดเคอร์เขาได้ ทราบเรื่องแล้ว?" ท่านเอ็งก็พูดพลางด้วยคำครุ

"คิดว่าที่เปอร์รี่จะแต่งงานกับดิฉันเมื่อคืนวานนี้ เป็นความ คิดที่ไม่ใคร่ใคร่เห็นชอบด้วย"

"จะ จ๊ะ แค่นั้นฉันพูด ท่านเอ็งเฝ้าคงได้ทราบความ ดังใจของเปอร์รี่ ท่านเอ็งนี่ไม่รอนม" ท่านเอ็งก็แสดงดี หน้าง "ท่านเป็นคนรุ่นเก่า เด็ค—ผมเกรงว่าท่านเอ็งจะไม่ พอใจรับเธอเป็นเคาเคส"

"เปอร์รี่เรดเคอร์ เป็นผู้ใหญ่พอที่จะเป็นนายได้เอง แล้ว ดิฉันคิดว่า ที่ดิฉันคงเหลืออยู่คืออะไร?"

"โอ จ๊ะ" ท่านเอ็งก็ดีใจด้วยด้วยความระคายใจ "เค เราว่ากันว่า ไม่ให้ใครรู้ว่า ที่ดิฉันคงอยู่ได้อย่างไรไม่ได้ เงินของท่านเอ็งด้วย เขาคิดดิฉันไม่มีค่าพอ ดิฉันเป็นเพียง กระดาษเปล่า แค่นั้นไรๆนึกคิดว่า ไรคดากที่เปอร์รี่จะได้คง บริบูรณ์สำหรับเขา"

"สำหรับดิฉันด้วย" เด็คดีใจเสริม

เด็คดีใจก็มองดูด้วยความกังวล

"จำไว้เด็คดีใจ ว่าจะไม่มุ่งหมายวางใจบนเธอ" ท่าน

เด็คดีใจก็ตอบให้รู้

"มิได้จ๊ะ ดิฉันเพียงสัญญาว่าจะเป็นภรรยาของท่านเอ็งตลอด ทั่ว" หล่อนตอบเรียบๆ

"ประพาศคามคำของแม่ลูกเอ็ง" เด็คดีใจก็พูดเสียงทวน

"แต่ นี่นะ เขาคงได้ข่าวดีมา เด—เดอเมื่อไรเขาจะกลับนะ?"

"เมื่อท่านเอ็งได้ข่าวกับเขาแล้ว" เด็คดีใจก็ปากพูด

"โอ!" เด็คดีใจก็พูดพลางก็หันมาหาให้ "การแต่งงาน ของเรา แล้วแต่ท่านเอ็งจะเห็นชอบด้วยหรือไม่"

"ก็เด็คดีใจก็คิดว่าความรู้อยู่ของเปอร์รี่เรดเคอร์ด้วย" เด็คดีใจ พูดคือ "นั่นเสียอะไรคุณแม่?"

"เอ็งรับมาลูกเอ็ง รกคงจะมาถึงบ้านเราภายในถึงนาฬิกา นีแหละ ดิฉันคิดว่าไม่ผิด เธอคงจะไปแต่งตัวเสียใหม่เอะไป แต่งนะ?" ท่านเอ็งถาม

"ดีจ๊ะ คุณแม่ เราจะได้กลับไป เราได้ควรเตรียมเสื้อ บาง ที่จะได้รับค่าเครื่องแต่งตัว" หล่อนพูดแล้วรีบไปยังห้อง

"แต่จ๊ะเด็คดีใจ ไม่จำเป็นจะต้องแต่งตัวก็ได้ด้วยความ สวยงาม ในรูปสมบัติของดิฉันนั้นด้วยเองพอแล้ว" เมื่อหล่อนได้แต่งตัว

ใหม่ตามคำของแม่แล้วเธอก็ออกมาด้วยนัยน์ตา คุเหมือนหล่อน กลับใจไม่คิดเห็นตามคำแนะนำของแม่คือไปแล้ว เด็คดีใจก็

ด้วยคำของแม่อยู่ สักครู่หนึ่งก็บอก "เด็คดีใจฉันคิดว่าเขา หนักกับใครนะ? อ้อเด็คดีใจเขามาได้หมดแล้วกับฉัน นัยน์ตา

พาร์ ดิฉันก็ไม่ได้พูดในนั้นนะ" แล้วท่านเอ็งก็มีนัยน์ตาเข้เข้เข้เข้

ร้อมบอกว่า "เด็คดีใจ เร็ว! ท่านมาดิดี! อยู่นั่นนะ! ฉันรู้ จัก! ฉันรู้จัก!"

เด็คดีใจเห็นใจแล้วมองไปดูรูปของนางสาวลิเลียนที่วางไว้ รวม

หมอกสุมยี่สิบห้า รับมาว่าไปมา มีเพื่อนสองสามคนแวดล้อม

ประจบประแจงมาด้วย เมื่อมองดูก็ดูๆ เห็นท่านมาดิดีแต่ง

ออร์แลนดัมหมอก เมื่อเข้ามาเห็นก็ดูๆ ท่านมาดิดีเป็นคนกลาง

คนแล้ว ความจริงไม่ใช่คนกลางคน เมื่อใครเขาไปก็ดูๆ ท่าน

แล้วจะเห็นและแปลกใจว่า ท่านมาดิดีรักสามีตัวเองมาก เป็นคนแก่

ที่บำรุงตัวได้ไว้ดี ไม่มีใครทราบอายุของท่าน ไม่มีใครใคร

เห็นรูปทรงของท่านเปลี่ยนแปลงไป เห็นอยู่แต่เดิมอย่างไรก็คง

เป็นอย่างนั้น มีผู้กล่าวว่าหัวท่านมาดิดีรวมวิก ปากได้ฟันและ

ภายในเสื้อได้ของทรงให้ รูปทรงงดงามอย่างผู้หญิงได้ ถ้า

หากออกเค็วของแต่งตัวเหล่านี้ก็ออกดีแล้ว ท่านมาดิดีคง

เหลือแค่โคตรกระดูกหนึ่งหุ้มเท่านั้น

"ท่านเป็นคนหนุ่มแต่แข็งแรงมาก" มีผู้กล่าวคุเหมือนกล่าว เมื่อ๑๐๐ปีมาแล้ว ชาวปาร์รี่ก็พูดว่าท่านมาดิดีนี้เป็นคน

(จบ)